

ловних проблем, шляхом вибіркового опитування; визначення не зрозумілих проблем і винесення їх на обговорення на семінарському занятті.

Навіть не повний перелік форми діалогу в процесі проведення лекцій засвідчує про наявні можливості для активізації даного виду навчальних занять. У навчальному процесі вибір форми лекційних занять визначає викладач, який може застосувати: лекцію-бесіду, проблемну лекцію, лекцію-консультацію та ін.

Практика проведення лекцій по новій навчальній дисципліні «Історія економіки та економічної думки» засвідчує, що є можливість активізувати студентську аудиторію шляхом поставки проблемних питань, діалогового спілкування. Наприклад, по темі «Господарство та економічна думка в період державно-монополістичного розвитку суспільств Європейської цивілізації» студенти зацікавили такі проблеми: Чому Великобританія втратила статус лідера індустріального світу? Чи існує протиріччя між промисловими монополіями і вільними ринками? В чому полягає новизна «Нового курсу» Ф. Д. Рузвельта? та ін.

Таким чином, активізація навчально-пізнавальної діяльності студентів досягається обґрунтованим вибором викладачем відповідних форм проведення лекцій і залежить від рівня засвоєння студентами попередніх тем і тих конкретних дидактичних завдань, які лектор визначає в даній аудиторії.

І. М. Логущенко, методист 1-ї категорії
навчально-методичного відділу

ІНТЕНСИФІКАЦІЯ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ УМІВ ТА НАВИЧОК САМОСТІЙНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТА-ЮРИСТА ЗА ДОПОМОГОЮ НОВІТНІХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Будь-який юрист-професіонал повинен вміти самостійно здобувати необхідні для вирішення певних юридичних задач знання, постійно професійно вдосконалюючись та працюючи над підвищенням правової культури; вміло застосовувати отримані знання на практиці для розв'язання, як правило, не типових правових проблем, гнучко пристосовуючись до ситуацій, які постійно змінюються; вміти бачити труднощі, які виникають у реальних

юридичних справах та знаходити шляхи їх раціонального вирішення; грамотно працювати з інформацією.

Виходячи з цього, підготовка фахівця юридичного профілю повинна включати в себе забезпечення та озброєння студентів-юристів усіма необхідними продуктивними способами здобуття та застосовування на практиці знань, отриманих у сфері майбутньої професійної діяльності.

Однією з основних форм організації навчального процесу, при якій це завдання має найефективніше впровадження, є самостійна навчальна робота студента, оскільки в процесі самоосвіти студенти швидко навчаються виділяти в певній ситуації ті орієнтири, які наявні у ній, та істотні для поставленої мети; визначати характер відносин; розуміти зміст дій та конкретних юридичних фактів; осмислювати відповідність результатів з поставленими цілями; самостійно виявляти законні шляхи усунення правопорушень.

Ефективна ж самостійна навчально-пізнавальна діяльність в умовах інформаційного суспільства забезпечується використанням нових інформаційних технологій. Так, зокрема, розгалужені пошукові можливості *мережних систем*, даючи змогу оперативно знаходити потрібну інформацію, вимагають під час її обробки уміння аналізувати, порівнювати, узагальнювати, пов'язувати її з досліджуваними питаннями. Певне навчально-інформаційне середовище створюють *електронні підручники*. Їх використання забезпечує цілісне сприйняття і розуміння процесів та явищ на основі широкого залучення інформаційних джерел, баз даних; обробці великих обсягів інформації, аналізу і пошуку закономірностей у них. Відтак у студентів активізується формування таких специфічних навичок самостійної навчальної роботи як систематизація, класифікація та узагальнення.

Разом з тим теоретичні і методичні аспекти використання нових інформаційних технологій для впровадження конкретних завдань організації самостійної роботи студента-юриста є недостатньо розробленими. Зокрема, поза увагою досі залишається проблема використання засобів нових інформаційних технологій для формування умінь і навичок самостійної навчальної роботи студентів, які є основою для їх подальшого професійного зростання в системі безперервного навчання.

Таким чином, вважаю, що необхідно розробити та експериментально перевірити ефективність технології використання певних типів нових інформаційних технологій щодо інтенсифікації процесу формування умінь та навичок самостійної навчальної роботи студентів та запровадити новий підхід до такого процесу з

урахуванням дидактичних можливостей різних типів нових інформаційних технологій.

Зокрема, пропоную замість традиційної організації навчання за принципами «школи пам'яті» (нагромадження знань) здійснити активний перехід до «школи мислення», а саме розпочати використання в навчальному процесі студентів-юристів нових технологій індивідуальної підготовки. Для цього, вважаю, необхідно розробити та запровадити широке використання на юридичному факультеті спеціальних комп'ютерних програм правового спрямування, за допомогою яких майбутній юрист навчився б самостійно розв'язувати певні задачі, висувати гіпотези, давати оцінку аргументам та судження, аналізувати різні позиції тощо.

На мою думку, індивідуалізація процесу формування умінь та навичок самостійної навчальної роботи студента-юриста сприятиме його подальшому особистісному і професійному розвитку.

Г. П. Македон, асистент,
кафедра інформатики

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ТА МОНІТОРИНГ РІВНЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ-ПЕРШОКУРСНИКІВ З ІНФОРМАЦІЙНИХ І КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Світові процеси модернізації освіти тісно пов'язані з поняттям компетентісного підходу. Педагогічні дослідження останніх років, глибокий аналіз досвіду європейських країн підтвердили необхідність впровадження компетентісного підходу в навчальний процес.

Під поняттям «компетентісний підхід» прийнято розуміти спрямованість освітнього процесу на формування та розвиток ключових (базових, основних) і предметних компетентностей особистості. Результатом такого процесу буде формування загальної компетентності людини, що є сукупністю ключових компетентностей, інтегрованою характеристикою особистості. Така характеристика має сформуватися в процесі навчання і містити знання, вміння, ставлення, досвід діяльності й поведінкові моделі особистості.

Компетентісний підхід в освіті пов'язаний з особистісно-орієнтованим і діяльнісним підходами до навчання, оскільки стосується особистості учня й може бути реалізованим і перевіреним